

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana 1. sierpnia 1905.

Treść: (125—127.) 125. Ustawa, zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895. o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle. — 126. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo-utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże. — 127. Obwieszczenie, dotyczące zmiany spisu okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897.

125.

Ustawa z dnia 18. lipca 1905,
zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie
ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21,
o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świą-
tecznego w przemyśle.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§ 1.

Zmienia się i uzupełnia ustawę z dnia 16. stycznia 1895. Dz. u. p. Nr. 21. o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle w sposób następujący:

W artykule VI należy po pierwszym ustępie wstawić:

„W ten sam sposób można takim gałęziom przemysłu, których tok robót z natury przemysłu ograniczony jest na ściśle oznaczony okres i w których, z obawy szybkiego psucia się surowców, odnośnych robót odłożyć nie można (tak zwana produkcja w kampaniach) przyznać prawo niedzielnej pracy przez pewną liczbę niedziel, przypadających w tym okresie.“

Ustęp 3 (obecnie 4) ma brzmieć:

„Pracę, dozwoloną w tych fabrykach w niedziele na zasadzie powyższych postanowień normuje się oraz warunki, pod którymi jest dopuszczalną ustala dla wszystkich fabryk tego samego rodzaju równomiernie, uwzględniając zarządzenia artykułu V co do zastępczego dnia spoczynku.“

Ustęp 3. artykułu VII, ma brzmieć:

„Przy ustalaniu wyjątków dla tych przemysłów — które w poszczególnych gminach lub miejscowościach mogą być rozmaite — uwzględnić należy postanowienia artykułu V o dniu spoczynku. Wyjątki te ustanawia się po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników. Odnośne postanowienia zamieścić należy także w ordynacyi robotniczej, względnie przybić w odpowiednim miejscu w pracowniach, w językach krajowych.“

W artykule IX wstąpić mają w miejsce ustępu pierwszego, drugiego i trzeciego postanowienia następujące:

W przemyśle handlowym dozwolona jest najwyżej czterogodzinna praca niedzielna, którą oznaczają polityczne władze krajowe po wysłuchaniu

izby handlowej i przemysłowej oraz odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników. Czas ten można dla rozmaitych gałęzi handlu i dla poszczególnych gmin lub części ich ustalić rozmaicie.

W tensam sposób mogą polityczne władze krajowe obniżyć wymiar dopuszczalnej w handlowym przemyśle pracy niedzielnej ze względu na stosunki miejscowe także i poniżej maksymalnej rozciągłości, podanej w ustępie pierwszym, tudzież wykluczyć ewentualnie pracę niedzielną przez cały rok lub pewne jego okresy w zupełności.

Ustęp 3 ma brzmieć:

„W niektóre dni niedzielne, w których szczególne okoliczności wymagają rozszerzonego obrotu, jakoto w czasie Bożego Narodzenia, w uroczyste święta patronów kraju itp. mogą polityczne władze krajowe po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników rozszerzyć godziny, w których obrót w przemyśle handlowym jest dozwolony aż do ośmiu godzin. Podobnie mogą polityczne władze krajowe ze względu na szczególne stosunki miejscowe, jakoto w celu sprzedaży dewocyonaliów w miejscach odpustowych, żywności w miejscach wycieczkowych, na dworcach itp. po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników zezwolić na rozszerzenie godzin, w których wolno przemysł handlowy wykonywać, we wszystkie niedziele wogóle lub we wszystkie niedziele oznaczonych pór roku lub innych okresów czasu na ośm godzin.“

Ustęp 4 ma brzmieć:

„W końcu mogą polityczne władze krajowe zezwolić w tych miejscach o mniejszej liczbie mieszkańców niż 6000, do których ludność okolica przybywa w niedziele w celu zaspokojenia swych potrzeb, na rozszerzenie godzin, w których wolno wykonywać przemysł handlowy, we wszystkie niedziele wogóle lub we wszystkie niedziele oznaczonych pór roku lub innych okresów czasu na sześć godzin.“

Dotychczasowe ustępy 5 i 6 odpadają.

Nakoniec dodać należy do artykułu IX następujące ustępy:

„Jeżeli łącznie z przemysłem handlowym uprawia się we wspólnym lokalu inny przemysł, odmiennie co do spoczynku niedzielnego unormo-

wany, natenczas w razie, jeżeli urządzenie zakładu uniemożliwia oddzielenie poszczególnych przemysłów w sposób, zabezpieczający dokładne zachowanie dotyczących przepisów o spoczynku niedzielnym, obowiązuje względem całego ruchu surowszy przepis spoczynkowy.

Praca w kantorach i biurach dozwoloną być może w niedziele najwyżej przez dwie godziny przedpołudniowe i to tylko wtedy, jeżeli każdemu z funkcyonaryuszów przynajmniej każda druga niedziela w całości wolna pozostaje. Godziny te, które w rozmaitych gałęziach handlu i w poszczególnych gminach lub ich częściach mogą być rozmaite, oznacza polityczna władza krajowa według postanowień ustępu pierwszego.

W tensam sposób mogą polityczne władze krajowe obniżyć wymiar dopuszczalnej w kantorach i biurach pracy niedzielnej ze względu na stosunki miejscowe także i poniżej maksymalnej rozciągłości, podanej w ustępie poprzednim, tudzież wykluczyć ewentualnie pracę niedzielną przez cały rok lub pewne jego okresy w zupełności.“

Artykuł X ma brzmieć:

„W tych przemysłach handlowych, w których personal zatrudnia się w niedziele dłużej niż trzy godziny, przyznać mu należy w drodze zmiany każdą drugą niedzielę zupełnie wolną, a jeżeli to się przeprowadzić nie da, pół dnia w tygodniu jako czas spoczynku.“

Po artykule XII wstawić należy jako nowe artykuły XIIa i XIIb ustępy następującej osnovy:

„Artykuł XIIa.

Polityczne władze krajowe mogą dozwolone w niedziele prace w kantorach i biurach podobnie jak i niedzielne prace w przemyśle handlowym (artykuł IX, przedostatni i ostatni ustęp) unormować osobno także i dla wszystkich innych przemysłów.

Artykuł XIIb.

Wydane na zasadzie tej ustawy przepisy względem spoczynku niedzielnego w przemyśle handlowym wogóle lub w poszczególnych gałęziach handlu, względnie kategoriach towarów, obowiązujące w poszczególnych gminach lub ich częściach stosują się także do handlu obnośnego.“

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom handlu i spraw wewnętrznych.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Call wkr.

126.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1905,

dotyczące przeniesienia czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże.

Stosownie do reskryptu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się do wiadomości,

że czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, które dotąd sprawował tamtejszy główny urząd podatkowy, przeniesiono od dnia 1. lipca 1905 począwszy na główną komorę tamże.

Kosel wkr.

127.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. lipca 1905,

dotyczące zmiany spisu okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Ilość członków komisji szacunkowej powołanej do rozkładu podatku osobisto-dochodowego w okręgu szacunkowym „Schönberg Stadt“, powiększa się od dnia 1. stycznia 1906 począwszy z 6 na 12.

W ślad zatem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, sprostować w sposób następujący:

(Strona 1352 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

M o r a w a					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa	Powiatowa	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		komisya			
9	Miasto Schönberg	1	—	Starostwo Schönberg	12

Kosel wkr.

